

denne Bro under skrappe Vindforhold. Det vil blive meget kostbart at anbringe de fornødne Friholderværker, eller hvad det er, man kalder dem, naar Besejlingen skal være betryggende, navnlig for Sejlskibe, hvoraf der i disse Farvande færdes ikke saa faa. Men det er et Spørgsmaal, som formentlig vil blive taget under yderligere Overvejelse saavel af Ministeren som af den tekniske Administration, der skal forestaa Anlægget. Jeg har hørt sagkyndige udtale, at de vilde føle sig mere betryggede, naar Gennemsejlingen blev lagt ved en af Kysterne, særlig ved Kysten ved Masnedø, fremfor midt paa Strømmen; men det er et Spørgsmaal, som jeg ikke kan have nogen som helst afgørende Mening om, og derfor vil jeg blot nævne det.

Der er en anden Side ved Bekostningsspørgsmaalet, som jeg ogsaa vil omtale; det er den, at jeg kan ikke erkende Nødvendigheden af at forberede Anlægget af Dobbeltspor paa denne Bro. I den nuværende Masnedøbro er der kun Enkeltspor, og skal der anlægges Dobbeltspor paa Storstrømsbroen, maa man ogsaa en Gang komme til at lægge Dobbeltspor imellem Sjælland og Masnedø, naar der skal være Mening i at ville gøre Trafikken saa ubindret helt igennem for denne Passage, som der her er Tale om. Jeg tror, det er tilstrækkeligt, at man projekterer denne Bro med Enkeltspor, og jeg vil særlig henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal. Det er en meget betydelig Merbeskatning, som Anbringelsen af Dobbeltspor vil medføre. Selv om man i Øjeblikket kun projekterer Dobbeltsporet i hele Broens Udstrækning, men opsætter Anlægget til siden, skal Pjællernes Omfang dog være større, og den Svingbro, man allerede straks vil indrette med Dobbeltspor, vil ogsaa blive betydelig kostbarere, end naar den kun indrettedes til Enkeltspor. Dette er et Hensyn, som det er berettiget at tage, derved kan Udgiften bringes noget ned. Man maa da hellere, hvis Trafikken gør det nødvendigt — og det er sandsynligt, at Trafikken vil gøre det nødvendigt —, anbringe Dobbeltspor i større eller mindre Udstrækning i Land, enten paa Falster eller paa Sjælland.

Jeg mener, det ogsaa er forsvarligt, om man i denne Forbindelse paa ny tog Spørgsmaalet om den saakaldte Køgebane op til Overvejelse. Vel er dette Spørgsmaal afgjort ved den Jernbanelov, der blev vedtaget i Fjor, men jeg ser ikke noget

forkasteligt i, at dette Spørgsmaal drages ind i denne Forhandling, da det dog paa en vis Maade berøres af den hele Sag. Jeg kan nemlig ikke se, at dette, om der under Passagen mellem København og Udlandet spares nogle faa Minutter eller ej, kan være af afgørende Betydning. Jeg tror heller ikke, de rejsende tillægge det særlig Betydning. Hvad disse tillægge Betydning, er at kunne undgaa den Standsning, som Færgeforbindingen mellem Masnedø og Falster altid medfører. Foregaar den ved Nat, er den forstyrrende for de rejsende, og selv naar den foregaar ved Dag, er den ikke uden Ubehageligheder. Derfor mener jeg, at ogsaa dette Spørgsmaal er det berettiget at tage frem til Overvejelse sammen med alt det øvrige, som foreligger i denne Sag.

Endnu skal jeg kun gøre en Bemærkning til, som jeg for øvrigt tror ogsaa er gjort af andre. Jeg vil henstille, at den meget ærede Minister under denne Sags Gennemførelse vil drage Omsorg for, at Arbejdet, saa vidt det paa nogen Maade er muligt, kommer paa danske Hænder. Jeg ved meget vel, at vi altid løbe den Fare, at der kan opstaa Ringdannelser, snart efter større, snart efter mindre Omfang. Men jeg mener dog, at man i Fremtiden vil tage sig noget mere i Agt, end man maaske paa visse Hold har gjort det hidtil, idet det vil være tydeligt, at foretager man saadanne Manøvrer, kan Lønnen kun blive, at Regeringen bliver nødt til at lade saadanne store og kostbare Arbejder gaa over paa fremmede Hænder. Imidlertid ere Forholdene her i Landet baade økonomisk og social Henseende af den Natur, at alt opfordrer til, at hvad vi kunne udføre af vort eget Arbejde herhjemme ved danske Midler og danske Kræfter, bliver udført paa den Maade.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Om end der fra enkelte Medlemmers Side er blevet udtalt nogen Betænkelighed ved det foreliggende Forslag, navnlig under Hensyn til den store Bekostning, som det medfører, har jeg dog al Grund til at være taknemmelig for de Udtalelser, der ere faldne. Det store Fler-tal af de Medlemmer, der have haft Ordet, har udtrykt ubetinget Tilslutning til selve Sagen. Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger i Anledning af, hvad der er sagt. Det ligger i Sagens Natur, at da de fleste Udtalelser have været velvillige, er der ikke meget for mig at imødegaa.

Maa jeg, foranlediget ved de Udtalel-